

عنوان مقاله:

ارزیابی کاربری اراضی شهری با رویکرد توسعه پایدار (مورد مطالعه: پیرانشهر)

محل انتشار:

مجله آمایش سرزمین، دوره 7، شماره 1 (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسندگان:

دیمین کاشفی دوست - دانشجوی کارشناسی ارشد، دانشکده جغرافیا و برنامه ریزی محیطی، دانشگاه سیستان و بلوچستان، زاهدان، ایران

علی حاجی نژاد - دانشیار، دانشکده جغرافیا و برنامه ریزی محیطی، دانشگاه سیستان و بلوچستان، زاهدان، ایران

خلاصه مقاله:

موضوع زمین و چگونگی به کارگیری آن همواره موضوع و بستر اصلی برنامه ریزی شهری بوده است و ارزیابی و ساماندهی فضایی-مکانی کاربری ها و عملکردهای شهری، از مهم ترین و تاثیرگذارترین محورهای توسعه پایدار شهری است. هدف این پژوهش ارزیابی کمی و کیفی کاربری اراضی شهری با رویکرد توسعه پایدار در شهر پیرانشهر است. روش این تحقیق توصیفی-تحلیلی است. بدین منظور سه شاخص ظرفیت، سازگاری و عدالت اجتماعی در راستای توسعه پایدار به کار گرفته شده است. در مرحله اول ارزیابی کمی کاربری های موجود و تحلیل شاخص ظرفیت، در مرحله دوم، ارزیابی کیفی کاربری ها از لحاظ سازگاری با به کارگیری ماتریس سازگاری و تحلیل شاخص عدالت اجتماعی با مدل نزدیکترین همسایه و مدل SWOT انجام گرفت. نتایج تحلیل کمی و کیفی، نشان می دهد اغلب کاربری ها با کمبود مواجهند. این کمبود معادل ۵/۱۷۵ هکتار است. همچنین، بیشترین میزان ناسازگاری در کاربری کارگاهی و بعد از آن، اداری، مسکونی و آموزشی است. این وضعیت بیان کننده بی تعادلی و ناهماهنگی بین کاربری هاست که از عدم دقت نظر کافی برنامه ریزان شهری ناشی می شود.

کلمات کلیدی:

ارزیابی کمی و کیفی، توسعه پایدار، پیرانشهر، کاربری اراضی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1807671>

